

като чакал да бжде нападнатъ отъ къмъ Дармиоцелъ (отъ сѣверо-западъ), заелъ позиция съ лѣвия флангъ къмъ Кваршенъ на р. Мюцелъ, а съ дѣсния къмъ Древицката гора. Русската армия имала 76 баталиона и 51 ескадронъ и по-вече отъ 360 топа (всичко около 52.000 души).

На 13 (24) августъ Фридрихъ слѣдвалъ съ флангово движение въ лѣво и, като заелъ лагеръ между Дармиоцелъ и Нейдамската воденица на р. Мюцелъ, застаналъ по такъвъ начинъ въ тилъ на дѣсното русско крило. Тогава Ферморъ построилъ руската армия съ фронта къмъ прусската, като продължавалъ обаче съ лѣвото крило да заема Кваршенскитѣ височини. Тѣй като атаката на това крило, което допирало до р. Мюцелъ и кваршенскитѣ блатъ, прѣдставлявала голѣми затруднения, то Фридрихъ на 14 (25) августъ продължавалъ фланговото си движение въ лѣво къмъ Цорндорфъ, съ цѣль да атакува дѣсното крило на руската армия. Ферморъ, като ималъ прѣдъ видъ да бжде постоянно обърнатъ съ фронта къмъ обходившитѣ го прусси, отгѣглювалъ постепенно все по-вече и по-вече назадъ дѣсното си крило, като оставалъ обаче лѣвото крило въ по-напрѣшното положение. По такъвъ начинъ руската армия се построила най-послѣ между двѣ джлбоки лоцини: Галгенгрундъ и Хофгрундъ, въ единъ голѣмъ многожгълникъ, страниѣта на който състояли отъ пѣхота, а конницата и легкитѣ полковѣ обози се намирали вътрѣ, а ирегулярнитѣ лежки войски вѣнъ отъ него. Позицията на руската армия, освѣнъ гдѣто била много тѣсна, но имала още и тѣзи незгода, че въ тила ѝ протичала блатистата рѣкчица Мюцелъ, на която имало само единъ мостъ. Пруската армия, съ расположението си между Волкерсдорфъ и Древицката гора, я отразвала отъ съобщенията ѝ съ Полша.

Като рѣшилъ да я атакува отъ къмъ Цорндорфъ, Фридрихъ построилъ прусската армия въ 4 линии. Въ 1-та се намиралъ 20 баталиона и на лѣвия флангъ авангарда, съставенъ отъ 8 баталиона, — въ 2-та — 10 баталиона, а останалитѣ 2 линии, които съставлявали собствено лѣвото крило на пѣхотата, отгѣглено само малко назадъ, състояли отъ по-голѣмата частъ на конницата (56 ескадрона) подъ началството на Зейдлица. А на дѣсния флангъ на пѣхотата останали не по-вече отъ 27 ескадрона конница. Съгласно диспозицията на Фридриха, авангарда подъ началството на Мантейфеля трѣбвало пръвъ да атакува дѣсния край на руския многожгълникъ, двѣтѣ пѣхотни линии — да поддържатъ атаката на авангарда, като настѣпватъ въ косъ рѣдъ, т. е. съ лѣвия флангъ напредъ, а съ дѣсния да стоятъ на мѣсто, а конницата — да слѣдва задъ пѣхотата и да дѣйствува съобразно съ обстоятелствата. Съ една дума — Фридрихъ прѣдположилъ да атакува руската армия въ косъ боенъ рѣдъ, съ лѣвото крило, като остави дѣсното на мѣсто, за което на лѣвото крило се и намирали 20 баталиона, 56 ескадрона и 100 топа (60 батареи и 40 полкови). На 14 (25) августъ въ 9 ч. сутринъта Мантейфель прѣдприелъ прѣдписаното му настѣпателно движение, но 1-та и 2-та пѣхотни линии, вмѣсто да вървятъ задъ авангарда, съставили съ него една линия и съ това го лишили отъ надлѣжаща опора. Освѣнъ това пруския авангардъ, като се приближавалъ до позицията на руската армия, изложилъ лѣвия си флангъ. Руската конница сполучливо се възползвала отъ това, като стрѣмително атакувала и отблъснала тѣзи войски до самия Цорндорфъ, при което била поддържана съ частъ отъ руската пѣхота отъ прѣдния фасъ на много-